

MANRESA

HET VERHAAL VAN EEN STILLE RUIMTE. ...OVER LIEFDE, LEVEN EN VURIGHEID ...

' Op een keer ging hij uit devotie naar de kerk die iets meer dan een mijl van Manresa ligt en naar ik meen San Paulo heet. De weg er naartoe loopt langs een rivier. In godvruchtige gedachten verzonken ging hij onderweg even zitten met zijn gezicht naar de rivier, die daar in de diepte stroomde. Terwijl hij daar zat, begonnen hem de ogen van het verstand open te gaan. Niet dat hij een visioen zag, maar hij kreeg inzicht in veel dingen en verwierf veel kennis, zowel op het terrein van het geestelijke, als inzake geloof en letteren. Dat ging met zo'n sterke verlichting gepaard, dat hem alle dingen nieuw schenen '.

(Het verhaal van de Pelgrim)

In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Op zoek naar een 'inspirerend' beeld om de oude, afgeleefde huiskapel van ons college (Onze-Lieve-Vrouwecollege, Antwerpen) her in te richten tot een nieuwe, bij de tijd aansluitende 'geestelijke ruimte', kwamen we terecht bij deze gedachte van de Drie-eenheid. Misschien één van de sterkste en tegelijkertijd één van de meest bevroegde symbolen van ons christendom.

Met een groep van een achttal leerkrachten zetten we ons aan het werk. Acht mensen, bezielde door het verlangen om in én voor de school een Aanwezige ruimte te verzorgen. Een ruimte die verwijst naar het geestelijk-pedagogisch project van de school. Een ruimte die ook het hoe en waarom beschrijft waarom wij het belangrijk vinden om 'school' te zijn. Een ruimte die uitnodigt te proeven, te smaken, te ontdekken. Een ruimte die in bescheidenheid Aanwezig wil zijn.

Vader, Zoon en Geest. Middenin de ruimte zouden we dit gegeven centraal plaatsen. Een centraal element, vormgegeven door rotsstenen, door vuur en door zand. Een symbool dat kracht uitstraalt, maar tegelijkertijd nederigheid. Een symbool dat vurig is, maar ook tot inkeer oproept. Een symbool dat zand uitstrooit, zonder vooraf te weten waar vruchten zullen groeien. Niet wij, Hij brengt tot groei. Gratuite. Een centraal element waarrond de groep zich kan verzamelen, een element dat verbondenheid wil scheppen, wil getuigen maar ook bevragen, wil uitdagen. Vader, Zoon en Geest.

Verticaal

Eén en één telt soms tot drie. Ongeveer één derde van de groep was zeer gesteld op de verticale dimensie van het christendom. De mens in relatie, in aanbidding, in religio met het Hogere. Dat wat hem oproept 'magis' te zijn. Vormgegeven en Aanwezig gesteld door een kleine bidkapel. Een bidbankje, een altaar, een kruis en wat stoelen.

Horizontaal

Een ander derde van de groep hechtte veel waarde aan de horizontale component van ons mens-zijn. Voor datgene wat in de mens en in zijn relatie met zijn medemensen sporen zoekt in de diepte, verwijst naar ons 'lichaam én geest' zijn, ons oproept broer en zus te zijn. Vormgegeven en Aanwezig gesteld door drie geschilderde kunstwerken. Elkeen van de drie ontworpen door een vertegenwoordiger van de drie gemeenschappen van onze school : een kind uit het basisonderwijs, een jongere uit het middelbaar en een leerkracht als volwassene.

Diagonaal

Een laatste derde stelde voor om een nieuwe dimensie aan deze christelijke dynamiek toe te voegen, een diagonale dimensie. Eén die oog en oor heeft voor de groeiende mens. Die niet wil blijven stilstaan bij een vlakke, rimpelloze beleving van een geestelijke wereld. Eén die stilstaand water wil aansporen om in beweging te komen. Maar ook een dimensie die anderzijds geen hooggewaande en daardoor dikwijls ongevoelige idealen wil aanreiken, maar die openstaat voor beperktheid, voor kleinheid, voor bescheidenheid. Eén die de wijsheid aanreikt dat mensen leren door te klimmen én te dalen, dat wij levenslang opgeroepen worden om te groeien, dat wij mensen leren worden met kleine stapjes.

Ignatius

Vanuit het Geestelijk project van onze Jezüietenscholen staat Ignatius, als grondlegger, centraal voor deze dimensie. Ignatius die als geen ander de ervaring van geestelijke groei heeft doorgemaakt. Die hierdoor een dynamiek en pedagogiek ontwikkeld heeft, waar noch het beginpunt noch het eindpunt van wie je bent als mens benadrukt wordt, maar wel het mensworden, een oproep tot verdere groei en ontplooiing. Deze dimensie werd vormgegeven door drie diagonaal opgestelde schilderwerken, waar Ignatius belichaamd wordt.

Deze dimensies willen centraal staan in onze onderwijsconcept, in de vormgeving van onze opvoeding. Zij wil leerlingen oproepen mee op stap te gaan... ..vergezeld door... Vader, Zoon en Geest.

Erwin Desmet
Leraar lichamelijke opvoeding OLVC-Antwerpen